

بررسی روند ساخت اولین قایق تولید داخل در گفت‌وگو با عباس محمدعلی، سرمربی سابق تیم ملی دراگون بوت

اعتماد به جوانان متخصص در قایقرانی نتیجه داد

دی ماه گذشته از اولین قایق تولید داخلی در رشته دراگون‌بوت که به همت مهندسان و مربیان کشورمان به مرحله ساخت رسیده بود، رونمایی شد؛ قایقی که با یک سوم هزینه نمونه خارجی تولید

گفت‌وگو
سعید احمدیان

نشده‌ای آن را از فدراسیون جهانی دریافت کردیم. پس از آن قایق‌هایی را که می‌خواستیم تولید کنیم، بر این اساس طراحی کردیم. قایق‌های داخلی در حالی طراحی شد که اشکالات قایق‌های چینی وارد نشده را برطرف می‌کرد.

چینی‌ها قایقشان را بر اساس قایق‌های سنتی ساخته بودند و فضاهای بلااستفاده‌ای در جلوی قایق بین سکاندار و طبل وجود داشت و با این آنها نفوذ می‌کرد و باعث گسستگی بین لایه‌های فایبر گلاس می‌شد. صندلی‌های این قایق‌ها متناسب با فشار پایی که توسط ورزشکاران به قایق وارد می‌شود، نبود. دو، سه اصلاح دیگر هم مطابق استانداردها انجام دادیم و الان می‌توانیم بگوییم این قایق ساخت تولید داخل بالاتر از استانداردهای جهانی است. از این قایق یک نمونه ساخته شد تا ثابت کنیم و پس از آن تولید انبوه را شروع کردیم. در ساخت قایق دوم یکسری ظرفی‌کاری‌ها بود که اصلاح شد.

درباره روند آزمایش قایق تولید شده و مزیت‌هایی که در مقایسه با نمونه‌های خارجی دارد، بیشتر توضیح دهید.

قایق تولید داخل را در یک مسابقه آزمایش کردیم و این مسابقه با حضور سه قایق که دو قایق چینی در کنار قایق داخلی بودند، برگزار شد. ورزشکارانی که در قایق داخلی بودند، همواره اول می‌شدند. البته این موضوع مطرح شد که شاید چون نفرات قوی‌تری در این قایق بودند، این قایق اول شده است. از مربیان تیم ملی خواستیم که ملی‌پوشان را از نظر قدرت بین سه قایق تقسیم کنند و قایقی نه قوی و نه ضعیف باشد. باز هم قایق داخلی ۲۰۰ متر از دو قایق دیگر که چینی بودند، جلوتر بود و به این دلیل بود که براق و صیقلی بودن زیر قایق خیلی بهتر از قایق‌های چینی بود و قایق روی آب اصطکاک کمی تولید می‌کرد و با کمترین نیرویی که وارد می‌شد، سسر می‌خورد. البته برخی در مسابقات بین‌المللی برای اینکه قایقشان در آب سر بخورد و سرعت بیشتری بگیرد، آن را چرب می‌کنند که این تخلف محسوب می‌شود و اگر داوران بفهمند، تیم را اخراج می‌کنند. اما در قایق‌های داخلی با سطح صیقلی که زیر آن به وجود آمده است، سریع‌تر سسر می‌خورد و جزو ساختار آن است. این از مزیت‌های قایق ایرانی نسبت به نمونه‌های چینی و لهستانی است. علاوه بر این، حداقل وزن قایق باید ۱۵۰ کیلوگرم باشد که قایق‌های چینی ۱۸۰ کیلو هستند و قایق ایرانی ۱۶۰ کیلوست و سعی کردیم سبک‌تر از نمونه‌های خارجی باشد.

اتفاق بزرگی که در قایقرانی افتاد توانمندی مربیان و مهندسان ایرانی را نشان داد که با ساخت قایق

ساخت را توضیح می‌دادم. یکی از باشگاه‌های قایقرانی به نام سکان که مدیریت آن را آقای سجاد غریبی بر عهده گرفته‌اند و موافقت خوبی در قایقرانی کشور در رشته دراگون‌بوت دارند، برای تولید قایق داخلی پیشقدم شدند. خود نیز از ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۱ سرمربی تیم ملی بودم و همچنان مدرس رشته قایقرانی هستم و مسدردک داوری جهانی دارم. تخصص اصلی من در خارج از ورزش مهندسی تعمیر و نگهداری هواپیماست که این تخصص در ساخت قایق به من کمک کرد. با توجه به اینکه در صنایع هواپیمایی کشور کار کرده‌ام، بچه‌های متخصص در این بخش را که می‌توانستند در ساخت قایق به ما کمک کنند، می‌شناختم. با توجه به تخصصی که داشتند، کاری برایشان نداشت و فقط باید به آنها نقشه می‌دادیم و شرایط ساخت را توضیح می‌دادم.

چه شد که قایق‌های ایرانی به نام سکان که مدیریت آن را آقای سجاد غریبی بر عهده گرفته‌اند و موافقت خوبی در قایقرانی کشور در رشته دراگون‌بوت دارند، برای تولید قایق داخلی پیشقدم شدند. خود نیز از ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۱ سرمربی تیم ملی بودم و همچنان مدرس رشته قایقرانی هستم و مسدردک داوری جهانی دارم. تخصص اصلی من در خارج از ورزش مهندسی تعمیر و نگهداری هواپیماست که این تخصص در ساخت قایق به من کمک کرد. با توجه به اینکه در صنایع هواپیمایی کشور کار کرده‌ام، بچه‌های متخصص در این بخش را که می‌توانستند در ساخت قایق به ما کمک کنند، می‌شناختم. با توجه به تخصصی که داشتند، کاری برایشان نداشت و فقط باید به آنها نقشه می‌دادیم و شرایط ساخت را توضیح می‌دادم.

ساخت قایق‌های ایرانی به نام سکان که مدیریت آن را آقای سجاد غریبی بر عهده گرفته‌اند و موافقت خوبی در قایقرانی کشور در رشته دراگون‌بوت دارند، برای تولید قایق داخلی پیشقدم شدند. خود نیز از ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۱ سرمربی تیم ملی بودم و همچنان مدرس رشته قایقرانی هستم و مسدردک داوری جهانی دارم. تخصص اصلی من در خارج از ورزش مهندسی تعمیر و نگهداری هواپیماست که این تخصص در ساخت قایق به من کمک کرد. با توجه به اینکه در صنایع هواپیمایی کشور کار کرده‌ام، بچه‌های متخصص در این بخش را که می‌توانستند در ساخت قایق به ما کمک کنند، می‌شناختم. با توجه به تخصصی که داشتند، کاری برایشان نداشت و فقط باید به آنها نقشه می‌دادیم و شرایط ساخت را توضیح می‌دادم.

با توجه به اینکه در ارگون بوت علاقه‌مندانی در کشور دارد، به سمت تولید قایق‌های اسمال بوت و ۱۲ نفره رفتیم که بر خلاف قایق‌های ۲۲ نفره، علاقه‌مندان بیشتری در ایران دارد و تعداد مسابقات در ارگون بوت برای رده‌های سنی مختلف در سطح دنیا در حال افزایش است. فدراسیون جهانی قایقرانی هم برای پارو و هم برای قایق‌های در ارگون بوت، از نظر طول، عرض و وزنی که باید داشته باشند، استانداردهای ویژه‌ای را تعریف کرده است. ما برای ساخت قایق داخلی، این استانداردها و همچنین

بررسی استفاده از تولیدات داخلی در ورزش در گفت‌وگوی «جوان» با محمد تابع، دبیر اجرایی کمیته ملی پارالمپیک

با مهندسی معکوس تجهیزات استاندارد ورزشی تولید کردیم

نامید خواهند کرد اما بر خلاف توهم آنها چرخ تولید ما از حرکت نایستاده و پیشرفت‌های خوبی در زمینه‌های مختلف داشته است. اخیراً کمیته ملی پارالمپیک از تولیدات مرتبط با ورزش جانبازان و معلولان رونمایی کرد؛ تولیداتی از جمله ویلچر، تجهیزات دوومیدانی، بوچیا و... از آنجا که ملی پوشان برای حضور در تورنمنت‌های بین‌المللی به ابزار استاندارد نیاز دارند، این تولیدات با رعایت اصول و استانداردهای بین‌المللی ساخته شده‌اند. محمد تابع، دبیر اجرایی کمیته ملی پارالمپیک در گفت‌وگو با «جوان» از برنامه این نهاد ورزشی در حمایت از تولیدات داخلی صحبت کرد.

همین کار را انجام دادیم و تولید شروع شد. در ادامه، تولید استووبورد را برای رشته اسکی در دستور کار داریم و تلاش و هدفمان این است که روزی به بحث خودکفایی برسیم تا ورزشکارانمان برای ورود به ورزش، لنگ داشتن تجهیزات نباشند. در بحث ترویج و همگانی کردن ورزش باید به بحث تولید داخل اهمیت دهیم تا تجهیزات و ابزار ساخت یک مصرف‌کننده نباشیم. برای تهیه تجهیزات دوومیدانی اقدام کردیم و با لاجابا باید یکسری وسایل استاندارد را در اختیار ورزشکاران حرفه‌ای‌مان قرار می‌دادیم؛ چرا که مسابقات بین‌المللی با تجهیزات استاندارد یک مسابقات شرکت‌کننده از این تجهیزات است. ما برای خرید سنت و زنه‌برداری نیز همین مشکل را داشتیم. یکی از شرکدهای شرکت‌های تولیدکننده برای حفظ جایگاه و بازار خود، اعمال برخی تغییرات در تولیداتشان است. از آنجا که درگیر بحث تحریم‌ها هستیم، شرکت‌های خارجی این تجهیزات را به ما نمی‌فروشند؛ از طرفی مانعی توانیم به ورزشکار بگوئیم بدون تمرین با ابزار آبرند خاص در مسابقات شرکت کنند. از هر راهی رفتیم ننانوستیم تجهیزات خارجی را تهیه کنیم اما با بررسی وسایل و نقشه‌هایی که از طراحی آنها به دست آوردیم، مهندسی معکوس کردیم.

رونمایی از تجهیزات ایرانی پارالمپیک نقطه عطفی برای ورزش کشور بود. کمیته ملی پارالمپیک برای رسیدن به این موفقیت چه مسیری را طی کرده‌است؟

در این بحث وزارت صنایع، دفاع و پشتیبانی خیلی به ما کمک کردند و با شیوه مهندسی معکوس خیلی زود به نتیجه رسیدیم. در عرض سه ماه موفق به تولید میز پرس وزنه‌برداری با همان الیاژ و استاندارد بین‌المللی شدیم. حتی ناظر کمیته بین‌المللی پارالمپیک (IPC) در مسابقات قهرمانی کشور که هفته گذشته با استفاده از میز پرس تولید ایران برگزار شد، حضور داشت و از اینکه فهمید این میز ساخت شرکت الیکو سوئد نیست، متعجب شد. این میز توسط ناظر IPC تأیید شد. وزارت صنایع و دفاع به‌خاطر امکانات و تجهیزاتی که داشتند، همکاری بسیاری خوبی در تولید میز پرس وزنه‌برداری داشتند. هدف بعدی تولید توپ‌های رشته بوچیا بود. ورزش پارالمپیک برای شدیدترین معلولیت‌ها اهمیت ویژه‌ای دارد. عزیزان ما در رشته بوچیا به توپ و رمپ ویژه این رشته نیاز داشتند. با توجه به گرانی ارز و تحریم‌ها باز هم مهندسی معکوس را در برنامه قرار دادیم و از همان وسایلی که داشتیم استفاده کردیم. یک سال زمان برد تا نمونه داخلی وسایل بوچیا تولید شود. ویلچر یکی از ابزار مهم رشته بسکتبال با ویلچر است که قیمت بالایی دارد. خوشبختانه آن را نیز تولید کردیم. در رشته تیراندازی کمبود فشنگ یکی از معضلاتمان است. با دستور وزیر ورزش و با هماهنگی وزیر محترم صنایع دفاع و پشتیبانی، تولید فشنگ به سمت استاندارد دسزای رفت تا توانیم از فشنگ‌های داخلی در تمرینات استفاده کنیم. در بحث مسابقات باید از همان فشنگ‌های خارجی استفاده کنیم ولی در بعد تمرینی اینگونه می‌توانیم نیازمان را مرتفع کنیم.

استفاده از تجهیزات ساخت داخل چه تأثیری در ترویج ورزش همگانی دارد؟

در تولید دیسک، وزنه و نیزه دوومیدانی هم

مهمین کار را انجام دادیم و تولید شروع شد. در ادامه، تولید استووبورد را برای رشته اسکی در دستور کار داریم و تلاش و هدفمان این است که روزی به بحث خودکفایی برسیم تا ورزشکارانمان برای ورود به ورزش، لنگ داشتن تجهیزات نباشند. در بحث ترویج و همگانی کردن ورزش باید به بحث تولید داخل اهمیت دهیم تا تجهیزات و ابزار ساخت یک مصرف‌کننده نباشیم. برای تهیه تجهیزات دوومیدانی اقدام کردیم و با لاجابا باید یکسری وسایل استاندارد را در اختیار ورزشکاران حرفه‌ای‌مان قرار می‌دادیم؛ چرا که مسابقات بین‌المللی با تجهیزات استاندارد یک مسابقات شرکت‌کننده از این تجهیزات است. ما برای خرید سنت و زنه‌برداری نیز همین مشکل را داشتیم. یکی از شرکدهای شرکت‌های تولیدکننده برای حفظ جایگاه و بازار خود، اعمال برخی تغییرات در تولیداتشان است. از آنجا که درگیر بحث تحریم‌ها هستیم، شرکت‌های خارجی این تجهیزات را به ما نمی‌فروشند؛ از طرفی مانعی توانیم به ورزشکار بگوئیم بدون تمرین با ابزار آبرند خاص در مسابقات شرکت کنند. از هر راهی رفتیم ننانوستیم تجهیزات خارجی را تهیه کنیم اما با بررسی وسایل و نقشه‌هایی که از طراحی آنها به دست آوردیم، مهندسی معکوس کردیم.

رونمایی از تجهیزات ایرانی پارالمپیک نقطه عطفی برای ورزش کشور بود. کمیته ملی پارالمپیک برای رسیدن به این موفقیت چه مسیری را طی کرده‌است؟

در این بحث وزارت صنایع، دفاع و پشتیبانی خیلی به ما کمک کردند و با شیوه مهندسی معکوس خیلی زود به نتیجه رسیدیم. در عرض سه ماه موفق به تولید میز پرس وزنه‌برداری با همان الیاژ و استاندارد بین‌المللی شدیم. حتی ناظر کمیته بین‌المللی پارالمپیک (IPC) در مسابقات قهرمانی کشور که هفته گذشته با استفاده از میز پرس تولید ایران برگزار شد، حضور داشت و از اینکه فهمید این میز ساخت شرکت الیکو سوئد نیست، متعجب شد. این میز توسط ناظر IPC تأیید شد. وزارت صنایع و دفاع به‌خاطر امکانات و تجهیزاتی که داشتند، همکاری بسیاری خوبی در تولید میز پرس وزنه‌برداری داشتند. هدف بعدی تولید توپ‌های رشته بوچیا بود. ورزش پارالمپیک برای شدیدترین معلولیت‌ها اهمیت ویژه‌ای دارد. عزیزان ما در رشته بوچیا به توپ و رمپ ویژه این رشته نیاز داشتند. با توجه به گرانی ارز و تحریم‌ها باز هم مهندسی معکوس را در برنامه قرار دادیم و از همان وسایلی که داشتیم استفاده کردیم. یک سال زمان برد تا نمونه داخلی وسایل بوچیا تولید شود. ویلچر یکی از ابزار مهم رشته بسکتبال با ویلچر است که قیمت بالایی دارد. خوشبختانه آن را نیز تولید کردیم. در رشته تیراندازی کمبود فشنگ یکی از معضلاتمان است. با دستور وزیر ورزش و با هماهنگی وزیر محترم صنایع دفاع و پشتیبانی، تولید فشنگ به سمت استاندارد دسزای رفت تا توانیم از فشنگ‌های داخلی در تمرینات استفاده کنیم. در بحث مسابقات باید از همان فشنگ‌های خارجی استفاده کنیم ولی در بعد تمرینی اینگونه می‌توانیم نیازمان را مرتفع کنیم.

استفاده از تجهیزات ساخت داخل چه تأثیری در ترویج ورزش همگانی دارد؟

در تولید دیسک، وزنه و نیزه دوومیدانی هم

مهمین کار را انجام دادیم و تولید شروع شد. در ادامه، تولید استووبورد را برای رشته اسکی در دستور کار داریم و تلاش و هدفمان این است که روزی به بحث خودکفایی برسیم تا ورزشکارانمان برای ورود به ورزش، لنگ داشتن تجهیزات نباشند. در بحث ترویج و همگانی کردن ورزش باید به بحث تولید داخل اهمیت دهیم تا تجهیزات و ابزار ساخت یک مصرف‌کننده نباشیم. برای تهیه تجهیزات دوومیدانی اقدام کردیم و با لاجابا باید یکسری وسایل استاندارد را در اختیار ورزشکاران حرفه‌ای‌مان قرار می‌دادیم؛ چرا که مسابقات بین‌المللی با تجهیزات استاندارد یک مسابقات شرکت‌کننده از این تجهیزات است. ما برای خرید سنت و زنه‌برداری نیز همین مشکل را داشتیم. یکی از شرکدهای شرکت‌های تولیدکننده برای حفظ جایگاه و بازار خود، اعمال برخی تغییرات در تولیداتشان است. از آنجا که درگیر بحث تحریم‌ها هستیم، شرکت‌های خارجی این تجهیزات را به ما نمی‌فروشند؛ از طرفی مانعی توانیم به ورزشکار بگوئیم بدون تمرین با ابزار آبرند خاص در مسابقات شرکت کنند. از هر راهی رفتیم ننانوستیم تجهیزات خارجی را تهیه کنیم اما با بررسی وسایل و نقشه‌هایی که از طراحی آنها به دست آوردیم، مهندسی معکوس کردیم.

رونمایی از تجهیزات ایرانی پارالمپیک نقطه عطفی برای ورزش کشور بود. کمیته ملی پارالمپیک برای رسیدن به این موفقیت چه مسیری را طی کرده‌است؟

در این بحث وزارت صنایع، دفاع و پشتیبانی خیلی به ما کمک کردند و با شیوه مهندسی معکوس خیلی زود به نتیجه رسیدیم. در عرض سه ماه موفق به تولید میز پرس وزنه‌برداری با همان الیاژ و استاندارد بین‌المللی شدیم. حتی ناظر کمیته بین‌المللی پارالمپیک (IPC) در مسابقات قهرمانی کشور که هفته گذشته با استفاده از میز پرس تولید ایران برگزار شد، حضور داشت و از اینکه فهمید این میز ساخت شرکت الیکو سوئد نیست، متعجب شد. این میز توسط ناظر IPC تأیید شد. وزارت صنایع و دفاع به‌خاطر امکانات و تجهیزاتی که داشتند، همکاری بسیاری خوبی در تولید میز پرس وزنه‌برداری داشتند. هدف بعدی تولید توپ‌های رشته بوچیا بود. ورزش پارالمپیک برای شدیدترین معلولیت‌ها اهمیت ویژه‌ای دارد. عزیزان ما در رشته بوچیا به توپ و رمپ ویژه این رشته نیاز داشتند. با توجه به گرانی ارز و تحریم‌ها باز هم مهندسی معکوس را در برنامه قرار دادیم و از همان وسایلی که داشتیم استفاده کردیم. یک سال زمان برد تا نمونه داخلی وسایل بوچیا تولید شود. ویلچر یکی از ابزار مهم رشته بسکتبال با ویلچر است که قیمت بالایی دارد. خوشبختانه آن را نیز تولید کردیم. در رشته تیراندازی کمبود فشنگ یکی از معضلاتمان است. با دستور وزیر ورزش و با هماهنگی وزیر محترم صنایع دفاع و پشتیبانی، تولید فشنگ به سمت استاندارد دسزای رفت تا توانیم از فشنگ‌های داخلی در تمرینات استفاده کنیم. در بحث مسابقات باید از همان فشنگ‌های خارجی استفاده کنیم ولی در بعد تمرینی اینگونه می‌توانیم نیازمان را مرتفع کنیم.

استفاده از تجهیزات ساخت داخل چه تأثیری در ترویج ورزش همگانی دارد؟

در تولید دیسک، وزنه و نیزه دوومیدانی هم

مهمین کار را انجام دادیم و تولید شروع شد. در ادامه، تولید استووبورد را برای رشته اسکی در دستور کار داریم و تلاش و هدفمان این است که روزی به بحث خودکفایی برسیم تا ورزشکارانمان برای ورود به ورزش، لنگ داشتن تجهیزات نباشند. در بحث ترویج و همگانی کردن ورزش باید به بحث تولید داخل اهمیت دهیم تا تجهیزات و ابزار ساخت یک مصرف‌کننده نباشیم. برای تهیه تجهیزات دوومیدانی اقدام کردیم و با لاجابا باید یکسری وسایل استاندارد را در اختیار ورزشکاران حرفه‌ای‌مان قرار می‌دادیم؛ چرا که مسابقات بین‌المللی با تجهیزات استاندارد یک مسابقات شرکت‌کننده از این تجهیزات است. ما برای خرید سنت و زنه‌برداری نیز همین مشکل را داشتیم. یکی از شرکدهای شرکت‌های تولیدکننده برای حفظ جایگاه و بازار خود، اعمال برخی تغییرات در تولیداتشان است. از آنجا که درگیر بحث تحریم‌ها هستیم، شرکت‌های خارجی این تجهیزات را به ما نمی‌فروشند؛ از طرفی مانعی توانیم به ورزشکار بگوئیم بدون تمرین با ابزار آبرند خاص در مسابقات شرکت کنند. از هر راهی رفتیم ننانوستیم تجهیزات خارجی را تهیه کنیم اما با بررسی وسایل و نقشه‌هایی که از طراحی آنها به دست آوردیم، مهندسی معکوس کردیم.

استفاده از تجهیزات ساخت داخل چه تأثیری در ترویج ورزش همگانی دارد؟

در تولید دیسک، وزنه و نیزه دوومیدانی هم

مهمین کار را انجام دادیم و تولید شروع شد. در ادامه، تولید استووبورد را برای رشته اسکی در دستور کار داریم و تلاش و هدفمان این است که روزی به بحث خودکفایی برسیم تا ورزشکارانمان برای ورود به ورزش، لنگ داشتن تجهیزات نباشند. در بحث ترویج و همگانی کردن ورزش باید به بحث تولید داخل اهمیت دهیم تا تجهیزات و ابزار ساخت یک مصرف‌کننده نباشیم. برای تهیه تجهیزات دوومیدانی اقدام کردیم و با لاجابا باید یکسری وسایل استاندارد را در اختیار ورزشکاران حرفه‌ای‌مان قرار می‌دادیم؛ چرا که مسابقات بین‌المللی با تجهیزات استاندارد یک مسابقات شرکت‌کننده از این تجهیزات است. ما برای خرید سنت و زنه‌برداری نیز همین مشکل را داشتیم. یکی از شرکدهای شرکت‌های تولیدکننده برای حفظ جایگاه و بازار خود، اعمال برخی تغییرات در تولیداتشان است. از آنجا که درگیر بحث تحریم‌ها هستیم، شرکت‌های خارجی این تجهیزات را به ما نمی‌فروشند؛ از طرفی مانعی توانیم به ورزشکار بگوئیم بدون تمرین با ابزار آبرند خاص در مسابقات شرکت کنند. از هر راهی رفتیم ننانوستیم تجهیزات خارجی را تهیه کنیم اما با بررسی وسایل و نقشه‌هایی که از طراحی آنها به دست آوردیم، مهندسی معکوس کردیم.

استفاده از تجهیزات ساخت داخل چه تأثیری در ترویج ورزش همگانی دارد؟

در تولید دیسک، وزنه و نیزه دوومیدانی هم